

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7787/2021
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Борис Васојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Сабахудин Хајдаревић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 350/21 од 17.08.2021. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 350/21 од 17.08.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 350/21 од 17.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П 410/2020 од 17.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати износ од 2.517,31 евра са каматом од 01.12.2009. године до исплате по члану 4. Закона о затезној камати, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац на накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 165.730,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 350/21 од 17.08.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Пријеполу П 410/2020 од 17.11.2020. године тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде штете исплати износ од 995,42 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом у висини стопе коју прописује Европска централна банка за период од дана подношења тужбе 26.04.2012. године до 24.12.2012. године (омашком написано 24.12.2020. године), а за период од 25.12.2012. године до исплате по стопи прописаној Законом о затезној камати, док је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужени исплати још 1.521,89 евра у динарској противвредности по средњем

курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом на овај износ почев од 01.12.2009. године до исплате, као и захтев за камату на досуђени износ од 995,42 евра за период од 01.12.2009. године до 26.04.2012. године, и обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 174.382,86 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка по жалби у износу од 36.052,86 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повред одредаба парничног поступка, са позивом и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају, ради о парници ради накнаде штете због некавалитетно изведених грађевинских радова, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном спору, то не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана пресуда. Ревизијским наводима којима се указује на битне повреде одредаба парничног поступка и разрешење чињенично основа конкретног спора, заправо се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што није правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Осим тога, ревизијом се не указује на постојање различитог поступања и неуједначености судске праксе у истим чињенично-правним ситуацијама.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није

дозвољена ревизија. У тој врсти спора дозвољеност ревизије се не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Тужба ради исплате накнаде штете поднета је 26.04.2012. године. Вредност предмета спора је 2.517,31 евро и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности,

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком делимично преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допушености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да је у ставу првом изреке у усвајајућем делу, у шестом реду, погрешно означен датум за део периода досуђене камате јер уместо навода „до 24.12.2020. године“ треба да стоји „до 24.12.2012. године“, али је оценио да оваква грешка није од утицаја на одлучивање у поступку поводом изјављене ревизије, с обзиром на то да је очигледно да се ради о грешци учињеној приликом израде писаног отправака пресуде коју је могуће у сваком тренутку отклонити, сагласно члану 362. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић